Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 556 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. GEENS**
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 30 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

*"**A. Feitenrelaas***

U bent afkomstig uit Rafah/Gaza en van Palestijnse origine. Omwille van problemen met Hamas verliet u Gaza op 27 augustus 2023. U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland waar u op 26 september 2023 op Kos een verzoek om internationale bescherming indiende. U verbleef in het opvangcentrum van Kos. Op 18 oktober 2023 verkreeg u de vluchtelingenstatus van de Griekse autoriteiten. Ongeveer twee dagen later verliet u het opvangcentrum van Kos. U reisde naar Athene. Bij uw aankomst in Athene verbleef u naast een kerk in de wijk Achernoun. U werd er tot tweemaal toe op een gewelddadige manier gecontroleerd door de Griekse politie. Twee dagen na uw aankomst in Athene reisde u naar Argos. U werkte er in de appelsienenteelt. Twee weken later weigerde uw werkgever u te betalen. U verwittigde hierop de politie. De politie kwam ter plaatse en maakte wat grappen met uw werkgever.
Nadien vertrokken zij zonder meer. Hierop trok u naar de stad Kalamata. Ook daar werkte u in de landbouw. Drie weken later trok u naar de stad Elia omdat u van een Griekse werkgever vernomen had dat u daar in de

olijfpluk kon beginnen werken en omdat u wist dat de lonen daar hoger waren. U liet leden van de familie A. A. weten dat zij ook konden beginnen werken in Elia. Op 19 november 2023, twee weken nadat M. A. A. en L. A. A. bij u in Elia waren beginnen werken, kreeg u een ruzie met hen. U werd door M. en L. geslagen. U geraakte hierbij gewond aan uw hoofd. Nadien vluchtten M. en L. weg. U belde hierop de politie. De politie kwam ter plaatse. Uw Griekse werkgever vertelde de politie dat er geen problemen waren. U vertelde hen echter in de Engelse taal dat u aangevallen was. De politie vroeg of u een ziekenwagen wenste. Hoewel u hen hierop antwoordde dat u een ziekenwagen wenste, vertrok de politie onverricht ter zake en kwam er nooit een ziekenwagen ter plaatse. Nadien ging u met uw Griekse werkgever naar een medisch centrum om uw verwonding te verzorgen. Op 10 december 2023 keerde u vanuit Elia terug naar Athene. Op 19 december 2023 nam u vanuit Athene een vlucht naar België waar u op 20 december 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw identiteit/relaas legde u volgende documenten neer: Uw Griekse verblijfstitel (ADET) uitgereikt op 18 oktober 2023 en geldig tot 17 oktober 2026, uw Griekse papsoort uitgereikt op 8 november 2023 en geldig tot 7 november 2028, uw Palestijnse paspoort uitgereikt op 21 januari 2023 en geldig tot 20 januari 2028, uw Palestijnse identiteitskaart uitgereikt op 13 oktober 2019, een kopie van uw UNRWA-registratiekaart, kopieën van twee puntenlijsten waarmee u wil aantonen dat u naar een UNRWA school ging, een kopie van een attest van het Rode Kruis waarin staat dat u in België een burgeropleiding volgde, een kopie van een psychologisch attest opgemaakt door een klinisch psychologe waarin staat dat u op 1 maart 2024 en 13 maart 2024 bij haar op consultatie ging omwille van stress, starheid, intense angst om terug te keren naar de straat, slapeloosheid en ongerustheid, een kopie van een attest opgemaakt door een verpleegkundige van het Rode kruis-centrum te Yvoir waarin staat dat u op 13 februari 2025 en 17 maart 2025 psychologische consultaties heeft genoten, een kopie van een attest van het ziekenhuis Sint-Jan VZW waarin staat dat er voor u een CT-scan, twee EMG's en een MRI werden gepland, kopieën van vier voorschriften, een kopie van een medisch attest d.d. 28 maart 2025 waarin uw littekens worden opgesomd, een kopie van een medisch attest d.d. 24 maart 2025 van het Centre Hospitalier Universitaire UCL Namur waarin staat dat er op 28 november 2024 bij u radiografieën van uw schouder, rechterbeen en rechtervoet alsook een scaniométrie werden genomen en dat uw rechterbeen anderhalve centimeter korter is dan uw linkerbeen.

Op 28 maart 2025 maakte uw advocaat via e-mail nog foto's van M. A. A. en L. A. A., een verwonding aan uw hoofd, en de plaats waar u bij Pakistanen in Griekenland werkte en sliep over. Bijkomend wordt er in de e-mail vermeld dat u Gaza op 27 augustus 2023 verliet en niet op 26 augustus 2023 zoals u tijdens uw persoonlijk onderhoud had verklaard.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Betreffende de medische/psychologische attesten die u neerlegde en waaruit blijkt dat u omwille van psychologische problemen (stress, angst, slapeloosheid en ongerustheid) psychologische opvolging geniet en er diverse medische onderzoeken werden uitgevoerd waaruit blijkt dat rechterbeen anderhalve centimeter korter is dan uw linkerbeen (documenten 4, 6, 10, 11 en 12) dient er te worden opgemerkt dat nergens uit deze attesten blijkt dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit erkende u zelf ook (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" d.d. 03/01/2024). Daarenboven werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 1-2). Voorts verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn [Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 20/03/2024], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat

de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country

Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

*Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u er niet voor terugdeinst om voor de Belgische asielinstanties bedrieglijke verklaringen af te leggen. Zo verklaarde u voor de DVZ dat u in Griekenland nooit een Griekse verblijfstitel of een Grieks paspoort in ontvangst nam en u met een vals Grieks paspoort vanuit Griekenland naar België was gereisd (DVZ-vragenlijst; vragen 23 en 33). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat u wel degelijk over een Griekse verblijfstitel en Grieks papsoort beschikte (CGVS, p. 2).
Dat u bij de DVZ over deze documenten loog omdat u bezorgd en getraumatiseerd was (CGVS, p. 8-9), kan niet worden weerhouden. Op een asielzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute.

*Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen in Griekenland, namelijk uw problemen met M en L. en uw werkgever of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige beschermingsmogelijkheden. U verklaarde weliswaar dat u telkenmale u de politie verwittigde zij niets deden en u tot twee keer toe vernederd en mishandeld werd door de Griekse politie. Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u omwille van de problemen met M en L. **de politie belde**, dat de politie ter plaatse kwam, u hen in de Engelse taal uitlegde wat er gebeurd was en hen vroeg om een ziekenwagen te sturen maar dat de politie zonder*

*meer vertrok en nooit een ziekenwagen voor u regelde (CGVS, p. 11). Bij de DVZ verklaarde u echter dat u omwille van de problemen met M en L. een klacht **wou indienen** maar dat uw werkgever u dit afraadde te doen (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5). Nergens in uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u toen de politie gebeld heeft en deze niets voor u gedaan heeft. Geconfronteerd met het feit dat u bij de DZV het verwittigen van de politie volledig onbesproken liet, verklaarde dat u dit niet vermeld had omdat u nog getraumatiseerd was en voegde u er aan toe dat men u bij de DVZ gevraagd had om het interview kort te houden (CGVS, p. 12). Dergelijke verklaringen zijn echter geen uitleg voor bovenstaande tegenstrijdigheid. Immers, uit de CGVS-vragenlijst die bij de DVZ werd afgenomen blijkt dat u wel uitvoerig over uw problemen met M en L. kon vertellen. Zo verklaarde u er onder andere wat de aanleiding van de ruzie was, waarmee u door M en L. geslagen werd en dat u de intentie had om tegen hen klacht in te dienen (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5).*

Dat u in Argos nadat u er twee weken in de appelsienenteelt had gewerkt samen met andere Palestijnen de politie verwittigde omdat uw werkgever jullie niet wou te betalen maar dat de politie toen zij ter plaatse kwamen niets ondernamen waarna uw Pakistaanse werkgever jullie wegjaagde (CGVS, p. 6), kon u evenmin aannemelijk maken. Zo maakt u ook hiervan geen gewag bij de DVZ. Dat u tot 2 keer toe geen melding maakt van het feit dat u de politie verwittigde en de politie niet optrad is bevreemdend. Meer nog, zelfs wanneer u bij de DVZ gevraagd werd of u ooit problemen heeft gekend met de Griekse autoriteiten liet u het feit dat ze niet optraden toen u hen opbelde eveneens onvermeld. U gaf uitdrukkelijk aan geen problemen te hebben gekend met de Griekse autoriteiten (CGVS-vragenlijst; vraag 3.7). Dit is temeer merkwaardig aangezien u voor het Commissariaat-generaal plots ook verklaarde dat u bij uw aankomst in Athene tot tweemaal toe op een gewelddadige manier door de politie gecontroleerd en geslagen werd (CGVS, p. 12). Hierbij kan nog worden opgemerkt dat u deze politiecontroles op 17 en 18 oktober 2023 in de tijd plaatste (CGVS, p. 12) maar u eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat u pas op 20 oktober 2023 het opvangcentrum van Kos verliet (CGVS, p. 5).

Hoe dan ook, zelfs al zou er geloof kunnen gehecht worden aan uw verklaringen dat de politie bij uw aangifte van uw problemen met M. A. A. en L. A. A. en tegen uw Pakistaanse werkgever die uw loon niet uitbetaalde niet optrad en dat u bij twee politiecontroles hardhandig werd aangepakt, dient er opgemerkt te worden dat u dit wangedrag en slecht functioneren van deze agenten nooit ergens aanklaagde. Immers, u wendde zich voor deze feiten nooit tot de hogere autoriteiten en/of de ombudsman in Griekenland (CGVS, p. 11-12). Dat u dit niet deed omdat de situaties u aan Gaza deden denken en u zich maar een gewone Palestijn voelde (CGVS, p. 12) kan niet worden weerhouden. Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit het dergelijk handelen van enkele individuele agenten niet zonder meer besloten worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u alsnog, indien nodig, de nodige bescherming te bieden. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Aangaande uw verklaringen dat er in Griekenland geen werk is (CGVS, p. 13) kan er voorts worden opgemerkt dat u in Griekenland zowel in Argos, Kalamata als Elia in de landbouwsector heeft gewerkt (CGVS, p. 6-7).
Hoewel u verklaarde dat de lonen er laag waren (CGVS, p. 10) en uw advocaat op het einde van uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat u moeite had om huisvesting te vinden (CGVS, p. 16) ondernam u verder niet alle van u te verwachten stappen om (ander) werk te vinden zodoende uw situatie in Griekenland te verbeteren, huisvesting te vinden en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. Zo schreef u zich nooit in een interimkantoor in, noch begaf u zich ooit naar een organisatie die u zou kunnen helpen bij het vinden van werk (CGVS, p. 10). Nochtans leert een korte zoektocht op internet dat er in Athene wel degelijk interimkantoren zijn alsook diverse organisaties die begunstigden van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en bij het verwerven van de Griekse taal (zie administratief dossier). Daarenboven liet u zich nooit bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (DYPA/OAED) als werkzoekende inschrijven (zie administratief dossier) (CGVS, p. 10).

Daar waar u verklaarde dat er geen medische zorg bestaat in Griekenland (CGVS, p. 13) dient er opgemerkt te worden dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot medische zorgen. Zo verklaarde u dat toen u aan uw hoofd gewond raakte werd verzorgd door een verpleegster die uw wonde dichtnaaide (CGVS, p. 7) en verklaarde u, gevraagd of u behalve deze verzorging in Griekenland ooit nog stappen heeft ondernomen om aan medische zorgen te geraken, dat u in Athene bij een apotheker een zalf voor het litteken aan uw hoofd kocht (CGVS, p. 14). Voorts verklaarde u dat u in Griekenland nooit stappen ondernam om psychologische hulp te bekomen (CGVS, p. 14). In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat zelfs al moest u in Griekenland niet over een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) beschikt hebben –uw wist naar eigen zeggen niet of u hier al dan niet over beschikte (CGVS, p. 9-10)- en als u dus de stappen moet ondernemen die

*nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf). Er kan nog op gewezen worden dat u desondanks de door u opgeworpen psychologische en medische problemen -u volgde in België sessies bij (een) psycholo(o)g(en) en werd in Gaza in 2017 gewond aan uw rechterbeen (CGVS, p. 15) en waarvan u ter staving medische en psychologische documenten neerlegde (documenten 4, 6, 10, 11, 12)- in België medische testen onderging waaruit bleek dat u in staat was om te werken en u vanaf 10 december 2024 tot op heden in België werkt (CGVS, p. 13). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*

Uit niets blijkt dus dat u bij terugkeer naar Griekenland er niet opnieuw toegang tot de arbeidsmarkt zou hebben om in uw (financiële) noden te kunnen voorzien. Bovendien blijkt dat u een hoogopgeleide - u behaalde in Gaza een bachelor in de rechten (CGVS, p. 3)-, ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Kos met de ferry naar Athene reisde (CGVS, p. 5-6), nadien met de bus verder reisde naar Argos, reisde u later vanuit Argos met de bus en ferry heen- en weer naar Kos om dan verder te reizen naar Kalamata, ging u drie weken later naar de stad Elia om er te werken, keerde u op 10 december 2023 terug naar Athene van waar u op 19 december 2023 een vlucht nam naar België (CGVS, p. 6-8). Dat u in Griekenland over financiële middelen beschikte blijkt tevens uit uw verklaringen dat u dankzij uw werk in de olijventeelt in Elia 120 à 150 euro spaarde waarmee u tijdens uw laatste verblijf in Athene, waar u negen dagen tot aan uw vertrek naar België verbleef, in uw onderhoud voorzag en waarmee u de huur van een collectieve woning bekostigde (CGVS, p. 7-8).
Daarenboven blijkt dat u over een financieel en familiaal netwerk beschikt die u kan helpen. Zo verklaarde u dat uw Griekse paspoort door uw nicht J. A. die in Canada woont (CGVS, p. 9) en uw vluchtticket vanuit Athene naar België door uw neef A.A.K.A. die in België een status heeft, werden betaald (CGVS, p. 8). Niets wijst er op dat u bij een terugkeer naar Griekenland, indien nodig, niet opnieuw op uw familiaal netwerk zou kunnen rekenen. Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland niet uw eindbestemming was. Zo verklaarde u dat u nooit van plan was om in Griekenland te blijven en dat u altijd al naar België wou komen (CGVS, p. 5 en p. 8). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven op- en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaand zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit, afkomst, dat u bij UNRWA geregistreerd bent, dat u onderwijs bij hen genoot, dat u in Griekenland heeft verbleven en er gewond bent geraakt aan uw hoofd en dat u in België een burgeropleiding volgde wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld. Uw opmerking bij uw persoonlijk onderhoud, namelijk dat u Gaza op 27 augustus 2023 en niet op 26 augustus 2023 verliet bevat evenmin inhoudelijke elementen die een ander licht werpen op bovenstaande argumentering.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de navolgende schendingen:
"*- schending van artikel 3 EVRM*
- schending van artikel 4 Handvest grondrechten EU
- schending van artikel 57/6, §3 Vreemdelingenwet
- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht
- schending van artikel 3 van de Wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen".

Vooreerst betoogt verzoeker dat een beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet moet worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden; hij stelt dat de termijn van vijftien werkdagen niet werd gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming niet meer kan worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker benadrukt dat het verzoek om internationale bescherming dateert van 20 december 2023 en werd overgemaakt aan verweerder op 5 januari 2024, maar dat de bestreden beslissing uiteindelijk pas genomen werd op 17 juni 2025. Verzoeker voert de schending aan van artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet, alsook van de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel. Bijkomend hekelt verzoeker dat in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd.

"*Bovendien blijkt dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat dit onderzoek afdoende zou zijn en hieruit voortvloeit dat verzoeker op een gegeven moment in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen, er minstens indicaties bestaan waaruit blijkt dat de actualiteit (aangezien moet worden aangetoond dat de verzoekende partij op dit moment beschikt over internationale bescherming in Griekenland voor de toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet) van zowel de internationale beschermingsstatus als de daaraan gekoppelde verblijfstitel ter discussie staan*."

Verder geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting inzake artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met verwijzingen naar artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU en rechtspraak van het Hof van Justitie.

Wat betreft zijn concrete situatie stelt hij het volgende:
"*7. In casu wijst de verzoekende partij erop dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en wijst de verzoekende partij erop dat hij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst de verzoekende partij op het gebrek aan huisvestiging, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in zijn specifieke situatie.*
Verzoeker lichtte, in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming, toe dat hij gedwongen werd om Griekenland te verlaten.
Verzoeker verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd. Verzoeker benadrukt de stappen hij ondernomen heeft om zijn verblijf in Griekenland op te bouwen, doch zonder succes. Hij nam hiertoe verschillende initiatieven. Desondanks slaagde verzoeker er niet in zijn leven duurzaam op te bouwen in Griekenland. De ervaringen die verzoeker had in Griekenland, onder meer als verzoeker tot internationale bescherming, zorgde ervoor dat hij geen kansen zag om zijn situatie te verbeteren. Het wordt dan ook niet verklaard welke stappen verzoeker dan nog concreet had kunnen nemen om zijn leven op te bouwen in Griekenland. Het louter stellen dat verzoeker hiertoe de "intentie" niet zou hebben gehad, quod non, is onvoldoende.
De verzoekende partij verliet Griekenland op 19 december 2023.
Verzoeker heeft sindsdien geen band of huisvestiging meer in Griekenland. Derhalve kan niet worden verwacht van verzoeker dat hij, actueel, kan terugkeren naar Griekenland, temeer omdat verzoeker geen enkel aanknopingspunt meer heeft in Griekenland. Het was voor hen niet mogelijk om een menswaardig bestaan uit te bouwen in Griekenland, waardoor zij genoodzaakt waren het land te verlaten. Verweerder haalt

dan ook niet aan welke stappen de verzoekende partij nog meer had kunnen/moeten zetten, gelet op de toelichting die door de verzoekende partij werd verschaft over hun situatie in Griekenland tijdens het persoonlijk onderhoud.
Verzoeker wijst daarbij op zijn verhoogde kwetsbaarheid omwille van zijn fysieke gezondheidstoestand en mentale problematiek. Verzoeker legde hiertoe tevens psychologische attesten voor waaruit blijkt dat hij kampt met ernstig psychisch leed en dat hij in behandeling is. Deze behandeling kan niet worden verdergezet bij een terugkeer naar Griekenland.
Bovendien wordt de situatie van verzoeker nog meer bemoeilijkt door de administratieve grote problemen die hij zal kennen."

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland de laatste jaren steeds moeilijker is geworden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten. Verzoeker verwijst naar de noodzaak van een geldige ADET en de moeilijkheden om deze te verlengen of te hernieuwen. Volgens verzoeker is voldoende aangetoond dat er in zijn individuele geval sprake is van een risico op schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

Verzoeker wijst erop dat de onafhankelijke instelling RSA een vermoeden van tekortkoming van de Griekse overheid voorstaat en geeft een uitgebreide algemene toelichting met verwijzingen naar landeninformatie. Verzoeker zet uiteen dat de rechten van internationaal beschermden in Griekenland helemaal niet dezelfde zijn als deze van de eigen Griekse bevolking, bijvoorbeeld op vlak van gezinshereniging. Verzoeker stelt dat de toestand nog erger is voor diegenen die Griekenland verlieten en terugkerende statushouders zijn, nu zij wat zij aan netwerk konden uitbouwen verloren door het tijdsverloop dat zij in het buitenland, *in casu* België verbleven. Hij meent dat verweerder door de termijnen niet na te leven die door de wetgever gesteld worden aan een ontvankelijkheidsverklaring dan ook de situatie van verzoeker verslechtert; dat het tijdsverloop zeker zoals *in casu* gecombineerd met de vaststelling dat er geen aanleiding is om het vermoeden van bescherming in een andere lidstaat conform het GEAS-principe te laten spelen, maakt dat de onontvankelijkheidsbeslissing die *in casu* genomen werd niet gevolgd kan worden.

Verzoeker wijst verder op algemene landeninformatie inzake de levensomstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (met betrekking tot de toegang tot steun, huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg, taallessen) en inzake de te nemen administratieve stappen bij het verkrijgen/hernieuwen van documenten in Griekenland (ADET, AFM, AMKA).

2.2. Bij aanvullende nota van 12 mei 2026 brengt verweerder middels URL-verwijzingen landeninformatie bij.

2.3. Bij aanvullende nota van 21 mei 2026 brengt verweerder de correcte weblink bij van de 'COI Focus. GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA' van 31 maart 2026.

2.4. Bij aanvullende nota van 21 mei 2026 brengt verzoeker landeninformatie bij inzake de noodzakelijke documenten in Griekenland en de situatie in Gaza.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :* […]
3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale*

bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (*Parl. St*. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat zijn verzoek om internationale bescherming dateert van 20 december 2023, dat dit werd overgemaakt aan verweerder op 5 januari 2024 en dat de bestreden beslissing pas genomen is op 17 juni 2025.

In casu kan dan ook niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn van vijftien werkdagen is genomen.

Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden.
Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin kan een schending van de redelijke termijneis, van het vertrouwensbeginsel of van het rechtszekerheidsbeginsel worden aangenomen.

Zo verzoeker nog voorhoudt dat de formele motiveringsplicht geschonden wordt omdat in de bestreden beslissing nergens wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd, kan slechts worden vastgesteld dat in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet geen uitdrukkelijke verplichting tot motiveren te lezen valt.

5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 18 oktober 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 17 oktober 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is van 8 november 2023 tot 7 november 2028.

Waar verzoeker zich de vraag stelt of hij heden nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland, wijst de Raad erop dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dit onderscheid vindt weerklank in het vigerende EU-*acquis*, waar de Kwalificatierichtlijn in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en in artikel 24 de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus, die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (*cf.* de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale

bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij de commissaris-generaal, maar eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan de commissaris-generaal toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij sinds 19 december 2023 Griekenland verliet voor België en hij er dus geen domicilie meer heeft, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende beschermingsstatus volstaat niet.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.
Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf*. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a*., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;

- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van "*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten"* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden.

11. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verzoeker laat immers de motivering ongemoeid die terecht stelt:
"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Betreffende de medische/psychologische attesten die u neerlegde en waaruit blijkt dat u omwille van psychologische problemen (stress, angst, slapeloosheid en ongerustheid) psychologische opvolging geniet en er diverse medische onderzoeken werden uitgevoerd waaruit blijkt dat rechterbeen anderhalve centimeter korter is dan uw linkerbeen (documenten 4, 6, 10, 11 en 12) dient er te worden opgemerkt dat nergens uit deze attesten blijkt dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit erkende u zelf ook (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" d.d. 03/01/2024). Daarenboven werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 1-2). Voorts verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid."*

12. Verzoeker, een tweeëndertigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Noch uit zijn verklaringen, noch uit enig ander element kan blijken dat verzoeker zou kampen met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Inzake verzoekers medische en psychologische problemen en daaruit voortvloeiende (eventuele problemen met) zelfredzaamheid motiveert de bestreden beslissing:
"*Daar waar u verklaarde dat er geen medische zorg bestaat in Griekenland (CGVS, p. 13) dient er opgemerkt te worden dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot medische zorgen. Zo verklaarde u dat toen u aan uw hoofd gewond raakte werd verzorgd door een verpleegster die uw wonde dichtnaaide (CGVS, p. 7) en verklaarde u, gevraagd of u behalve deze verzorging in Griekenland ooit nog stappen heeft ondernomen om aan medische zorgen te geraken, dat u in Athene bij een apotheker een zalf voor het litteken aan uw hoofd kocht (CGVS, p. 14). Voorts verklaarde u dat u in Griekenland nooit stappen ondernam om psychologische hulp te bekomen (CGVS, p. 14). In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat zelfs al moest u in Griekenland niet over een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) beschikt hebben –uw wist naar eigen zeggen niet of u hier al dan niet over beschikte (CGVS, p. 9-10)- en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines* ***for free*** *from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf). Er kan nog op gewezen worden dat u desondanks de door u opgeworpen psychologische en medische problemen -u volgde in België sessies bij (een) psycholo(o)g(en) en werd in Gaza in 2017 gewond aan uw rechterbeen (CGVS, p. 15) en waarvan u ter staving medische en psychologische documenten neerlegde (documenten 4, 6, 10, 11, 12)- in België medische testen onderging waaruit bleek dat u in staat was om te werken en u vanaf 10 december 2024 tot op heden in België werkt (CGVS, p. 13). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet*

beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit niets blijkt dus dat u bij terugkeer naar Griekenland er niet opnieuw toegang tot de arbeidsmarkt zou hebben om in uw (financiële) noden te kunnen voorzien. Bovendien blijkt dat u een hoogopgeleide - u behaalde in Gaza een bachelor in de rechten (CGVS, p. 3)-, ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Kos met de ferry naar Athene reisde (CGVS, p. 5-6), nadien met de bus verder reisde naar Argos, reisde u later vanuit Argos met de bus en ferry heen- en weer naar Kos om dan verder te reizen naar Kalamata, ging u drie weken later naar de stad Elia om er te werken, keerde u op 10 december 2023 terug naar Athene van waar u op 19 december 2023 een vlucht nam naar België (CGVS, p. 6-8). Dat u in Griekenland over financiële middelen beschikte blijkt tevens uit uw verklaringen dat u dankzij uw werk in de olijventeelt in Elia 120 à 150 euro spaarde waarmee u tijdens uw laatste verblijf in Athene, waar u negen dagen tot aan uw vertrek naar België verbleef, in uw onderhoud voorzag en waarmee u de huur van een collectieve woning bekostigde (CGVS, p. 7-8). Daarenboven blijkt dat u over een financieel en familiaal netwerk beschikt die u kan helpen. Zo verklaarde u dat uw Griekse paspoort door uw nicht J. A. die in Canada woont (CGVS, p. 9) en uw vluchtticket vanuit Athene naar België door uw neef A.A.K.A. die in België een status heeft, werden betaald (CGVS, p. 8). Niets wijst er op dat u bij een terugkeer naar Griekenland, indien nodig, niet opnieuw op uw familiaal netwerk zou kunnen rekenen. Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland niet uw eindbestemming was. Zo verklaarde u dat u nooit van plan was om in Griekenland te blijven en dat u altijd al naar België wou komen (CGVS, p. 5 en p. 8). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven op- en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid."

Verzoeker brengt geen enkel element aan dat kan aangenomen worden als concreet verweer ten aanzien van de voorstaande pertinente motivering die steun vindt in dossier en derhalve door de Raad wordt bijgetreden.

Aldus kan geen bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

De Raad merkt ten overvloede op dat verzoekers Griekse verblijfskaart (ADET) vervalt in oktober 2026. Zoals blijkt uit de beschikbare informatie heeft dit aanzienlijke administratieve implicaties. Uit de beschikbare landeninformatie kan geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen en opnieuw een geldig AFM-nummer en AMKA-nummer te bekomen. Bijgevolg komen ze daarbij niet automatisch terecht in of geconfronteerd met ernstige problemen die een situatie die de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt en met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient ook dit aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In dit kader kan, gelet op de informatie die verzoeker zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, vooreerst aangenomen worden dat verzoeker weet welke de te ondernemen stappen zijn om zijn ADET te verlengen of vernieuwen en om de overige administratieve vereisten te vervullen teneinde zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Aangezien verzoekers Griekse verblijfskaart dreigt te vervallen, moet worden nagegaan of verzoeker actueel beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning die hem in staat kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, de mogelijke lange periode voor de verlenging van zijn Griekse verblijfsvergunning te overbruggen en het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting, hetgeen hierbij tevens moet worden onderzocht en in overweging worden genomen.

Uit de elementen in het administratief dossier en voorstaande motivering (zie onder meer punt 12) blijkt dat verzoeker zowel in het verleden als op heden de nodige zelfredzaamheid tentoonspreidde en tentoonspreidt en dat verzoeker daarnaast beroep kon en kan doen op een netwerk dat hem kan ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland. In dit verband kan samen met verweerder vastgesteld worden dat verzoeker en doorheen verzoekers verklaringen kan vastgesteld worden dat hij duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om zijn vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen.

14. Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst hij op het gebrek aan huisvestiging, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in zijn specifieke situatie. Verzoeker benadrukt de stappen hij ondernomen heeft om zijn verblijf in Griekenland op te bouwen, doch zonder succes. Hij hekelt dat niet wordt gesteld welke stappen hij dan nog concreet had kunnen nemen om zijn leven op te bouwen in Griekenland.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

- inzake zijn bedrieglijke verklaringen bij de Belgische asielinstanties omtrent zijn Griekse documenten:

"*Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u er niet voor terugdeinst om voor de Belgische asielinstanties bedrieglijke verklaringen af te leggen. Zo verklaarde u voor de DVZ dat u in Griekenland nooit een Griekse verblijfstitel of een Grieks paspoort in ontvangst nam en u met een vals Grieks paspoort vanuit Griekenland naar België was gereisd (DVZ-vragenlijst; vragen 23 en 33). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat u wel degelijk over een Griekse verblijfstitel en Grieks papsoort beschikte (CGVS, p. 2). Dat u bij de DVZ over deze documenten loog omdat u bezorgd en getraumatiseerd was (CGVS, p. 8-9), kan niet worden weerhouden. Op een asielzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute."*

- inzake zijn problemen bij het zoeken naar werk en de autoriteiten:

"Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen in Griekenland, namelijk uw problemen met M en L. en uw werkgever of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige beschermingsmogelijkheden. U verklaarde weliswaar dat u telkenmale u de politie verwittigde zij niets deden en u tot twee keer toe vernederd en mishandeld werd door de Griekse politie. Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u omwille van de problemen met M en L. ***de politie belde****, dat de politie ter plaatse kwam, u hen in de Engelse taal uitlegde wat er gebeurd was en hen vroeg om een ziekenwagen te sturen maar dat de politie zonder meer vertrok en nooit een ziekenwagen voor u regelde (CGVS, p. 11). Bij de DVZ verklaarde u echter dat u omwille van de problemen met M en L. een klacht* ***wou indienen*** *maar dat uw werkgever u dit afraadde te doen (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5). Nergens in uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u toen de politie gebeld heeft en deze niets voor u gedaan heeft. Geconfronteerd met het feit dat u bij de DZV het verwittigen van de politie volledig onbesproken liet, verklaarde dat u dit niet vermeld had omdat u nog getraumatiseerd*

was en voegde u er aan toe dat men u bij de DVZ gevraagd had om het interview kort te houden (CGVS, p. 12). Dergelijke verklaringen zijn echter geen uitleg voor bovenstaande tegenstrijdigheid. Immers, uit de CGVS-vragenlijst die bij de DVZ werd afgenomen blijkt dat u wel uitvoerig over uw problemen met M en L. kon vertellen. Zo verklaarde u er onder andere wat de aanleiding van de ruzie was, waarmee u door M en L. geslagen werd en dat u de intentie had om tegen hen klacht in te dienen (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5).
Dat u in Argos nadat u er twee weken in de appelsienenteelt had gewerkt samen met andere Palestijnen de politie verwittigde omdat uw werkgever jullie niet wou te betalen maar dat de politie toen zij ter plaatse kwamen niets ondernamen waarna uw Pakistaanse werkgever jullie wegjaagde (CGVS, p. 6), kon u evenmin aannemelijk maken. Zo maakt u ook hiervan geen gewag bij de DVZ. Dat u tot 2 keer toe geen melding maakt van het feit dat u de politie verwittigde en de politie niet optrad is bevreemdend. Meer nog, zelfs wanneer u bij de DVZ gevraagd werd of u ooit problemen heeft gekend met de Griekse autoriteiten liet u het feit dat ze niet optraden toen u hen opbelde eveneens onvermeld. U gaf uitdrukkelijk aan geen problemen te hebben gekend met de Griekse autoriteiten (CGVS-vragenlijst; vraag 3.7). Dit is temeer merkwaardig aangezien u voor het Commissariaat-generaal plots ook verklaarde dat u bij uw aankomst in Athene tot tweemaal toe op een gewelddadige manier door de politie gecontroleerd en geslagen werd (CGVS, p. 12). Hierbij kan nog worden opgemerkt dat u deze politiecontroles op 17 en 18 oktober 2023 in de tijd plaatste (CGVS, p. 12) maar u eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat u pas op 20 oktober 2023 het opvangcentrum van Kos verliet (CGVS, p. 5).
Hoe dan ook, zelfs al zou er geloof kunnen gehecht worden aan uw verklaringen dat de politie bij uw aangifte van uw problemen met M. A. A. en L. A. A. en tegen uw Pakistaanse werkgever die uw loon niet uitbetaalde niet optrad en dat u bij twee politiecontroles hardhandig werd aangepakt, dient er opgemerkt te worden dat u dit wangedrag en slecht functioneren van deze agenten nooit ergens aanklaagde. Immers, u wendde zich voor deze feiten nooit tot de hogere autoriteiten en/of de ombudsman in Griekenland (CGVS, p. 11-12). Dat u dit niet deed omdat de situaties u aan Gaza deden denken en u zich maar een gewone Palestijn voelde (CGVS, p. 12) kan niet worden weerhouden. Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit het dergelijk handelen van enkele individuele agenten niet zonder meer besloten worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u alsnog, indien nodig, de nodige bescherming te bieden. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.
Aangaande uw verklaringen dat er in Griekenland geen werk is (CGVS, p. 13) kan er voorts worden opgemerkt dat u in Griekenland zowel in Argos, Kalamata als Elia in de landbouwsector heeft gewerkt (CGVS, p. 6-7). Hoewel u verklaarde dat de lonen er laag waren (CGVS, p. 10) en uw advocaat op het einde van uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat u moeite had om huisvesting te vinden (CGVS, p. 16) ondernam u verder niet alle van u te verwachten stappen om (ander) werk te vinden zodoende uw situatie in Griekenland te verbeteren, huisvesting te vinden en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. Zo schreef u zich nooit in een interimkantoor in, noch begaf u zich ooit naar een organisatie die u zou kunnen helpen bij het vinden van werk (CGVS, p. 10). Nochtans leert een korte zoektocht op internet dat er in Athene wel degelijk interimkantoren zijn alsook diverse organisaties die begunstigden van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en bij het verwerven van de Griekse taal (zie administratief dossier). Daarenboven liet u zich nooit bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (DYPA/OAED) als werkzoekende inschrijven (zie administratief dossier) (CGVS, p. 10)."

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concreet element aanvoert teneinde de voorgaande motiveringen te ontkrachten of in een ander daglicht te stellen. De Raad sluit zich dan ook aan bij deze motiveringen aangezien ze steun vinden in het dossier.

15. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 18 oktober 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. Verzoeker vertrok blijkens het niet-betwiste feitenrelaas reeds op 19 december 2023 uit Griekenland.
Verzoeker verbleef aldus twee maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn zeer korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

16. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terugdrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

17. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

18. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar situatie in Gaza niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS